

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	7016897053
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7016897053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného R. D., o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2016 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného R. D. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. augusta 2016, sp. zn. 5Ntc 6/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného R. D. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. augusta 2016, sp. zn. 5Ntc 6/2016, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol, že rozsudok Okresného súdu v Moste - Česká republika z 18. júna 2015, sp. zn. 7T 67/2015, ktorým bol R. D., nar. XX. F. XXXX v Z., V., bytom H. XXX, okres N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody vo väznici Bělušice, Česká republika, uznaný vinným pre prečin nedovolennej výroby a iného nakladania s psychotropnými látkami a s jedmi v štádiu pokusu podľa § 21, § 283 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. g/ Trestného zákonníka Českej republiky pre skutok uvedený v napadnutom rozsudku, za čo mu bol uložený podľa § 283 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou, sa uznáva a vykoná.

Krajský súd v Košiciach zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona odsúdený R. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Košiciach 2. septembra 2016, Ministerstvu

spravodlivosti Slovenskej republiky 4. októbra 2016 a odsúdenému R. D. 2. septembra 2016.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený R. D. podaním z 12. septembra 2016 (č. I. 41 spisu).

Uviedol, že bol odsúdený Krajským súdom v Hradci Králové, ktorý na hlavnom pojednávaní konanom 24. marca 2005 poskytol odsúdenému možnosť zvoliť si advokáta a zároveň maďarského tlmočníka. Namietol, že k jeho osobe nepostupovali ako k cudzincovi, ktorý je zo Slovenskej republiky. Uviedol, že sa narodil v nemocnici v Z. a vyrastal v byte v H. XXX, kde rozprával iba maďarsky z dôvodu, že na východnom Slovensku sa v škole vyučuje maďarsky, do ktorej aj chodil a preto nerozumie všetko v slovenskom či českom jazyku.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené Krajskej prokuratúre v Košiciach dňa 20. septembra 2016, ktorá sa k nemu vyjadrila podaním z 23. septembra 2016. Krajská prokuratúra v Košiciach má za to, že zabezpečením prekladu rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5Ntc 6/2016, do maďarského jazyka, jeho opätovným doručením odsúdenému a prinavrátením lehoty na podanie odvolania proti takto doručenému rozsudku súdu, aby sa mohol po oboznámení sa s rozsudkom vydanom v jazyku, ktorému rozumie slobodne rozhodnúť o tom, či podá odvolanie alebo nie, by bolo zadosťučinené jeho základným právam a naplneniu minimálnych štandardov v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní.

Odvolanie s trestným spisom bolo 26. septembra 2016 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2016 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 518 ods. 1 Trestného poriadku návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora na neverejnom zasadnutí. V zmysle § 518 ods. 3 Trestného poriadku krajský súd rozhoduje rozsudkom, ktorý sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti.

Na neverejnom zasadnutí senát Krajského súdu v Košiciach rozhodol napadnutým rozsudkom v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní tohto konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku dospel k záveru, že súd rešpektoval všetky ustanovenia zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí upravujúce postup pri rozhodovaní o uznaní a výkone právoplatného rozhodnutia cudzieho štátu pôvodu, ktorým bol uložený trest odňatia slobody.

Navyše, reagujúc na odvolanie odsúdeného v tom smere, že nerozumie úplne slovenskému a českému jazyku, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že zákon odsúdenému nepriznáva právo zúčastniť sa konania o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia pred krajským súdom, ktorý rozhoduje na neverejnom zasadnutí a ani v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý preskúmaval

jeho odvolanie. Konanie pred krajským súdom bolo vykonané v súlade so zákonom a k porušeniu práv odsúdeného preto nedošlo.

V kontexte uvedeného sa žiada v súvislosti s pribratím maďarského tlmočníka ešte uviesť, že v ustanovení § 16 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí nie je medzi dôvodmi odmietnutia vykonania (aj v prípade preukázania pravdivosti tvrdenia odsúdeného, že nerozumel jazyku, v ktorom sa viedlo konanie v štáte pôvodu) procesné pochybenie štátu pôvodu. Vykonávajúci štát neskúma prípadne nesprávny procesný postup štátu pôvodu. Nad rámec uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ešte uvádza, že v tomto štádiu konania môže vychádzať výlučne z osvedčenia Okresného súdu v Moste - Česká republika z 2. mája 2016 (ďalej aj „osvedčenie“) podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, v ktorom je explicitne uvedené, že odsúdený ovláda slovenský, český aj maďarský jazyk (č. l. 18 spisu).

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.